

קטע 2

יום שני, כ"ב בתשרי

יומני היקר,

השעה כבר מאוחרת, ואני עומד לשכב לישון. אני עייף מאוד. קרה לי משהו מרגש במיוחד, ואני רוצה לספר לך עליו. בצהריים, כשחזרתי מבית-הספר, ראיתי ציפור קטנה ומדהימה מוטלת ללא תנועה על האדמה. הצבעים שלה היו מיוחדים: אדום, צהוב, שחור ולבן. היא הייתה יפה מאוד. הרמתי אותה בזהירות, והבחנתי בנשימתה החלשה. הכנסתי אותה הביתה, ואימא הציעה לי לטפטף טיפות מים למקורה הקטן. החזקתי אותה קרוב לגוף, וטפטפתי טיפה אחר טיפה. אחר-כך הנחתי אותה בקופסה מרופדת בצמר-גפן, והשמעתי לה מנגינה שקטה. ישבתי לידה, עיינתי במדריך הציפורים, וגיליתי ששמה חוחית. הנחתי לפנייה זרעוני ברקנים כי קראתי שזה מזונה. היא לא אכלה, אבל גופה זו קצת. אני מקווה שהמים והמוזיקה ירפאו אותה.